

198644

1. Uluslararası Ahilik Kültürü ve Kırşehir Sempozyumu

The 1st International Symposium
on Culture of Akhism and Kirsehir

15-17 EKİM | OCTOBER 2008 KIRŞEHİR
- BİLDİRİLER -
Cilt I

Kırşehir, Eylül 2011

**BİR AŞURE KEPÇESİNE YAZILMIŞ
AHİ YUSUF SİNAN TEKKESİ
VAKFIYENAMESİ**

**A WAQFIYENAMA BELONGS TO
DERWISH LODGE OF AKHI YUSUF SİNAN
WRITTEN ON TO ASHURA SCOOP**

Dr. Muharrem BAYAR

Araştırmacı - yazar
psychoboy19@gmail.com

ÖZET

Anadolu'da da 12. ve 13. yüzyıllarda bir kurum halinde tamamlanmış organize fütüvvet kurumu, bugünkü şartlarda bile bir sivil örgütlenme modelidir. Bu dini, askeri, siyasi, sosyal ve kültürel işlevleri olan kurum, Osmanlı kuruluş aşamasında önemli roller üstlendiler.

Afyonkarahisar-Çay ilçesinde Ahi Yusuf Sinan Tekkesi'nde 2 m. uzunluğunda 3 cm. eninde bakır kepçe sapına iki satır halinde yazılmış vakfiyename vakfın kuruluşu, amacı ve akarları, mütevellileri ile vakıf sahibinin şeceresi yazılıdır. Ayrıca aşure kazanının kenarına daha sonra vakfa yapılan ek kararlar yazılmıştır. Söz konusu Ahi tekkesinde bu kepçeden başka aşure kazanları, üstü işlemeli bakır tabaklar, teber, gürz ve geyik boynuzları vardır.

Anahtar Sözcükler: Ahi, aşure kepçesi, Çay / Afyon, Ahi Yusuf Sinan

ABSTRACT

The organized brotherhood in Anatolia which has been completed its turning into an institution in 12th and 13th centuries is a civil organization model even in today's circumstances. This religious, military, political, social and cultural functions of the institution, played an important role in the foundation stage of Ottoman

In Çay, the district of Afyonkarahisar, in Lodge of Yusuf Sinan, a ashura scoop which is 2 m in length and 3 cm in width was found, and there is waqfiyename on the scoop handhold written in two lines. In the waqfiyename, the establishment of foundation, its purpose and revenues, trustees and genealogy of foundation owner's. Also, written to edge of ashura boiler further decisions on foundation. In this lodge there are ashura boilers, inlaid copper plates, battle, mace and deer horns other than the scoop.

Keywords: Akhi, ashura scoop, Akhi, Çay / Afyon, Yusuf Sinan

Alperenler, Gaziler, Abdallar, Bacılar adı verilen teşkilatların Anadolu'nun Türkleşmesinde büyük rolü olmuştur. Bu topluluklar arasında Ahilerin çok önemli bir yeri olduğu gerçektir.

Şehirlerin dışında kırlara kurulan zaviyeler emniyet ve konaklama hizmetlerini yaptıkları gibi ıssız ve korkulu yerleri görüp, gözetmek için tekke kurup

yerleşmişlerdir. Sefer olduğu zaman asker gönderen zaviyelerde vardır.¹ O yıllarda ulaşım çok zor olduğu için ticaret ve ziyareti büyük ölçüde kolaylaştırmış emniyet altına almıştır. Çünkü yol boyunca menziller köyler zaviyeler ve kervansaraylar hesaplanarak itina ile yerleştirilmiştir. Prof. Dr Taeschner, “Zaviyeleri, ribatları, kervansarayları ile yol medeniyetinin kurucusu Türklerdir.” diyerek konunun önemini belirtmiştir.

Maddi imkanları olanlar gelenlerin, gidenlerin, gezginlerin; kendisi gibi Asya içlerinden gelenlerin konaklamaları, yiyip içmeleri, birkaç gece barınmaları için “zaviye” adını verdikleri sosyal kurumları kurmuşlardır. Zamanla bu kurumların çevresinde çiftlikler, köyler, mezarlar, kasabalar kurulmuştur. Şehirlerin kenarına kurulan zaviyeler etrafına binaların yapılması ile yeni mahalleler doğmuş, şehirler büyümüştür. Ahiler, esnaf, sanatkar, tüccar ve diğer meslek dallarındaki meslek adamları olarak şehirlerde sosyal ve ekonomik düzenin kurulmasının yanı sıra kültürün de gelişmesini sağlamışlardır.

Büyük bir iktisadi-içtimai birliğin merkezi ve eski Türk-İslam şehirlerinin özelliğinin mirasçısı olan Osmanlı şehirleri, fiziki tekamül, iktisadi ve sosyal teşekküllerin yönünden birbirine benzer. Genellikle kale, cami, mescit, imaret, han, hamam, bedesten, çarşı ve çeşitli iş kolları ile Osmanlı şehirleri birbirinin aynıdır.

Bu bildirimizde, Sempozyum Düzenleme Kurulu’nun haklı önerisi doğrultusunda, Ahiliğin anlamı, teşkilat yapısı ve diğer özellikleri gibi hususlara değinmeden doğrudan konumuza geçmek istiyorum.

ÇAY

Çay, Afyonkarahisar’a bağlı bir ilçe merkezidir. İç Batı Anadolu’dadır. Batı Anadolu Bölgesinin doğuya uzanan en son ilçesidir. Bolvadin’e 10 km. Akşehir’e 50 km. Afyonkarahisar’a 50 km. mesafededir. Sultan Dağlarının kuzey eteklerine, tatlı bir meyille uzanan yemyeşil çam ormanları arasında vadiye kurulmuş, kuş yuvalarına andırır.

Tarihi, Anadolu tarihi kadar eskidir. Anadolu’da yaşanmış tarihlerden izler taşır. Arkaik, Hitit, Frigya, Lidya, Helenistik, Roma, Bizans devirlerini yaşamıştır. Frigya Vadisinin en önemli şehirlerindendir. Roma dönemine ait çok miktarda mimari malzeme vardır. Tarihin en önemli yollarından birisi olan Kral

¹ Çay ilçesi Tekke Mahallesindeki Yusuf Sinan Zaviyesi’nin aşure kepçesinde sapında yazılı vakfiyesinde, cebelü asker yetiştirdikleri ve her sefer-i hümayunda 28 cebelü asker gönderildiği yazılıdır. Bu zaviyenin 1530 yılında geliri 12358 akçadır (438 nolu MVAD nr. 1 s. 141). Sultandağı İlçesinin Yakasinek Kasabasında bulunan Ecem Sultan Zaviyesinin geliri Tevkii Mehmet Bey’e ekşici yurdu olarak verilmiştir (455 nolu Tahrir Defteri).

Yolu ile İranda Persepolis'ten gelen Dara Yolu burada birleşir. Önemli yolların üzerinde olması hızla gelişmesini sağlamıştır. Bu devirde *İpsos* ismi ile bilinir.

M.Ö. 301 yılında İskender'in generallerinden Antigona ve diğer generalleri arasında, antik devrin en büyük savaşlarından birisi olan İpsos Savaşı olmuştur. Bu savaştan sonra şehir dağılmış, vadi içinde küçük bir köy olarak kalmıştır.

Polybotos ve İpsos'u, Malazgirt Zaferi'nin hemen sonunda 1107 tarihinde Emir Menkülek fethetti. Polybotos İsmi Bolvadin olarak değiştirildi. Zaman içinde Türkler ile Bizans arasında el değiştirdi. 1116 tarihinde Bolvadin Ovası'nda Bizans'la yapılan *Bolvadin Savaşı* ve sonunda yapılan *Bolvadin Anlaşması* ile bu bölge kesin olarak Türklerin eline geçti. Bu sırada Bolvadin'i valisi Emir Buga idi.²

Selçukluların idaresine geçen Çay, Oğuz Türkleri tarafından "*Değirmen Çayı*" adı ile iskan edilmiştir.³ Afyon ve çevresi, XIII. yüzyılın ortalarında Anadolu Selçuklu veziri Sahip Ata Fahreddin Ali'ye "*ikta*" olarak verilmiştir.⁴ Bu bölge 1341'den sonra akrabalık münasebetiyle Germiyanogulları'nın idaresine geçmiştir.⁵ Afyon ve çevresi 1390 yılında Yıldırım Bayezid tarafından Osmanlı topraklarına katılmış⁶, Ankara Savaşı'ndan (1402) sonra Timur'un bütün Anadolu Beyliklerine eski ülkelerini iade etmesi üzerine yeniden Germiyanogulları'nın idaresine geçmiştir.⁷ II. Yakup Bey'in 1428'de ölümü üzerine vasiyeti gereğince kesin olarak Osmanlı hakimiyetine girmiştir.⁸

Afyon, XV. yüzyılda Anadolu Eyaleti'ne bağlı bir sancak statüsüne kavuşarak, stratejik konumu nedeniyle Osmanlı döneminde de önemini korumuş ve çeşitli seferlerde ordunun hareket üssü olarak kullanılmıştır.

XVI. ASIRDA KARAHİSAR-I SAHİP SANCAĞINDA AHI ZAVİYELERİ

Ahi Teşkilatının hızla yayıldığı 13 ve 14. asırda Karahisar-ı Sahip Sancağı'nın bütün kaza merkezlerinde ve pek çok köyünde *Ahi zaviyeleri* açılmıştır. Bu zaviyelerin Selçuklu Devleti'nin, beyliklerin ve Osmanlı Cihan Devleti'nin kuruluşunda ve gelişmesinde etkin rolü olmuştur. Nitekim beyliklerin kuruluş ve devlet oluşlarında önemli rolü oldu. Selçuklu Devleti'nin yıkılışını takiben

² Osman Turan, *Selçuklular Zamanında Türkiye Tarihi*, İstanbul. 1971. s. 157.

³ İbni Bibi, *Anadolu Selçuklu Devleti Tarihi*, Çev. M. N. Gençosman-F. N. Uzluk, Ankara. 1941, s. 294; Osman Turan, *Selçuklular Zamanında Türkiye Tarihi*, İstanbul. 1971, s. 565.

⁴ İ. H. Uzunçarşılı, *Anadolu Beylikleri ve Akkoyunlu, Karakoyunlu Devletleri*, Ankara. 1984. s. 150.

⁵ F. Emecen "Afyonkarahisar" mad.. *DİV. İslam Ansiklopedisi*, İstanbul. 1988, s. 444.

⁶ Ahmet Tevhid, "Rum Selçuklu Devleti'nin İnkırazı ile Teşekkül eden Tevaif-i Mülûr'den Kütahya Germiyan Beğleri", *Tarihi Osmani Encümeni Mecmuası*, 1327, s. 511.

⁷ M. Ç. Varlık, *Germiyan Oğulları Tarihi (1300-1427)*, Ankara 1974. s. 72.

⁸ F. Emecen, *a. g. e.*, s. 444

kurulan beyliklerden en büyüğü Karaman Beyliği idi. Pek çok şehir ve kasabanın yanı sıra 30 bin süvarisi olan bir güce sahipti. Beyliklerin en küçüğü olan Osmanlı Beyliğinin 150 süvarisi vardı. Osman Gazi'nin İnegöl'ü fethine ait vakayinamelerde 130 süvarisi olduğu belirtilir. Beyliklerin en küçüğü olan Osmanlılar'ı Selçuklu'ya mirasçı kılan ve onlara cihan devleti kurduran en önemli unsurlarda birisi de *Ahi tekkelerinin* aktif rolleridir. Ahiler, bu gücü köylere hatta mezralara kadar uzanan teşkilattan almaktadır. Şeyh-Edebali'nin Ahi şeyhi oluşu, Anadolu'yu ayağa kaldırmış, Anadolu'ya Osmanlı'ya hakim kılmıştır. Osmanlı Devleti'nin kuruluş döneminde sultanların çoğu birer Ahi olarak şed bağlamışlardır. Ahi zaviyelerine zengin vakıflar kurmuşlardır. Sultan II. Murat ve oğlu Fatih Sultan Mehmet, Alaaddin Keykubat'ın, Çay Medresesi'ndeki vakfı olan *Alvar Köyü'nü* Çay'daki Ahi Mansur oğlu Yusuf Sinan ve Bolvadin Ahi Mehmet Vakfı'na bağışlamışlardır.

Tablo: XVI. Asırda Karahisar-ı Sahip Sancağındaki Ahi Zaviyeleri⁹

Sıra No	Kazalar	Köy ve Mezralar	Ahi Zaviyesinin Adı	Açıklamalar
1	Karahisar-ı Sahip	Şehrabat Nahiyesi	Ahi Recep, Ahi Sinan, Çerçi Turud, Ebu'l-Kasım, İmad Dede, Seyyid Ebu'l-Vefa, Şeyh İsmail	Merkez dahil
2		Susuz Köyünde	Ahi İsmail	
3		Muttalip Köyünde	Baba	
4		Suğacı Höyüğü	Bağlu Dede	
5		Halim Uğru Köyü	Hacı İlyas	
6		Aydoğmuş Mezrası	Kara Bölük	
7		Deper Köyünde	Merdan Dede	
8		Salar Köyünde	Şeyh İlyas	
9		Şenşe Mezrasında	Şeyh Nazar	
10		Elpirek Köyünde	Şirin Baba	
11		Kırhisar Nahiyesi İssüzce Köyünde	Ahi Elvan	
12		Kozlu Gobel Köyü	Ahi İshak	
13		Devletşah Köyünde	Ahi Muhyiddin	
14		Çukur Köyünde	Ahi Selçuk	

⁹ Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü, Kuyud-ı Kadime Arşivi(TK:KKA. TD. nr. 575, s. 24, 25, 38, 40, 84, 85,

15		Emre Köyünde	Emre Sultan	
16		Eğret Köyünde	Hacı İbrahim	
17		Kıyırıranda	Hayran Balı Baba	
18		Timürkal Köyünde	Küçük Danişmend	
19		Ayaz İni Köyünde	Şeyh Çoban	
20	Bolvadin	Merkez Nahiye	Ahi Mehmet, Ali Dede,	
21		Kulpluca Köyünde	Hacı Cevher Baba	
22		Bozok Köyünde	Ahi İlyas	
23		Çay Köyünde	Mansur oğlu Yusuf Sinan (Cevher Baba) , Ali Baba, Kadı Süleyman	
24		Eber Köyünde	Ahi Elvan Baba	
25		Ak Hiram Köyünde	Ahi Himmet (Şeyh Ahlat-Ak Hürrem) ve Sarı Baltalı	
26		Geneli	Şeyh Hüseyin	
27		Çölo Nahiyesi Gelinsini köyü	Karaca Ahmet,	
28		Kızılcağa Köyü	Şeyh Mahmut	
29		Temarciyan Köyü	Şeyh Saltuk	
30		Şuhut Nahiyesi	Ahi Necmeddin, Kadı Süleyman	
31		Ağzıkara Köyü	Eymir Dede	
32		Karluk Köyü	Hasan Dede	
33		Alayunt Köyü	Nazır Seydi	
34		Eminler Köyü	Şeyh Ahlat	
35		Çakırözü Köyü	Şeyh Işık	
36		Çökek Köyü	Şeyh İhtiyar	
37		Kızıl Hisar Köyü	Şeyh Yakup	
38		Barçınlı (Bayat)Nahiyesi Şaban Köyü	Abdaloğlu	
39		Hacı Viran Köyünde	Ahi Koçu	
40		Çekişme Köyünde	Ahi Kuran	
41		Avdan Köyünde	Ahi Mahmut	
42		Piri Köyünde	Ahi Yakup	

43		İnlüce Köyünde	Şeyh Hasan Basri Dede	
44		Daydalı Köyünde	Daydalı Dede	
45		Kuzviran Köyünde	Ahi Gök Nebi Dede	
46		Aligel Köyünde	Ahi Sarı Lala	
47		Kuyucak Köyünde	Sultan Şucuaddin	
48		Pınarbaşı köyünde	Şeyhzade	
49		İncügez Mezrası	Alem Büken Zaviyesi	
50		Kara Börklü Mezrası	Bahşayış Baba Zaviyesi	
51		Belirtilmemiş	Uryan Baba	
51		Melik Gazi	Melik Gazi Sultan	
53		Ulu Sincanlı Nahiyesi Elvan Paşa Köyü	Elvan Paşa	
54		Hasan Köyü	Hacı Musa	
55		Seydi Köyünde	Mustafa Seydi	
56		Kayadibi Köyü	Şeyh Zekarriya	
57	Sandıklı	Merkez Nahiye	Ahi Beyazıd, Ahi Osman, Ahi Arap, Karkun Baba, Kulacık Ali, Yalıncak Baba	
58		Ala Mescid	Ahi Karkun Baba	
59		Koçhisar	Ahi Hızır	
60		Dola Köyünde	Ahi Sinan ve Taceddin Fakih	
61		Kuyucak Köyünde	Ahi Şehabeddin	
62		Çorhisar Köyünde	Ahi Elvan Seydi	
63		Başkonduklı Köyünde	Ahi Ali er-Rumi	
64		Kazan Pınar Köyünde	Güney-Ağıl	
65		Yağdı Köyü	Ahi Yunus	
66		Kızılcık Köyünde	Kızılcık	
67		Maçıl Köyünde	Makbil	
68		Koçhisar Köyünde	Murat Baba-Sülü Hacı	
69		Güdübez Köyünde	Musa Fakih ve Resul Fakih	
70		Kızıl Viranda	Şeyh Aydın-Şeyh Musa	
71		Susuz Köyünde	Şeyh Hamza	
71		Ahmet Köyünde	Şeyh İbrahim	

72	Ürküt Köyünde	Şeyh İlyas	
73	Hacı Köyünde	Şeyh İsmail	
74	Kara Sandıklı Köyünde	Şeyh Kavak	
75	Meymun Köyünde	Şeyh Mehmet	
76	Tavil Köyünde	Şeyh Süleyman	
77	Belkavak Köyünde	Şeyh Tuba	
78	Mami Köyünde	Şeyh Yusuf	
79	Yumru Köyünde	Tokatlı Baba	
80	Todurgacık Köyünde	Yenice oğlu	

MANSUROĞLU AHI YUSUF SİNAN TEKKESİ

Mansuroğlu Ahi Yusuf Sinan Tekkesi'nin Anadolu'da Ahiliğin geliştiği dönemde kurulmuş olması gerekir. Çünkü aynı devirde Afyon ilinde, her ilçesinde ve pek çok köyünde *Ahi Tekkeleri* vardır. Bolvadin'de *Ahi Mehmet*, Çay'da *Mansur oğlu Ahi Yusuf Sinan (Cevher Baba)*, Çay-Akkonok'ta *Ak Hürrem (Ahi Himmeit Baba)* ve Sarı Baltalı Baba, Çay-Geneli Köyü'nde *Hüseyin Baba*, Çay Eber Kasabası'nda *Ahi Elvan ve Ebheri Ahmet Dede*, Çay-Deresinek Kasabası'nda *Ecem Sultan* ve daha pek çok türbe vardır. Çoğunun hakkında rivayetin dışında bilgi yoktur. Bazı tekke ve zaviyelerin vakıf kayıtlarında kısa bilgiler varsa da tekke ve zaviye kurucuları hakkında yeterli bilgiye rastlanmamıştır.

Ahi Mansur oğlu Yusuf Sinan hakkında yeterli bilgi yoktur. Yazımıza konu olan tekke eşyalarından "aşure kazanı"nda vakıf kaydı ile aşure kepçesindeki vakfiye dışında bilgi yoktur.

Ahi Mansur oğlu Yusuf Sinan Tekke ve türbesinde diğer tekke ve türbeler gibi hastaların şifa bulduğu ümit kaynağı olmuştur. Burada her yıl merasimle *Aşure* pişirilir. Şifa niyetine halka dağıtılır.

Aşure kepçesi ve kazanında yazılı vakfiyeyi şu şekildedir (Bkz. Resimler):

"Euzubillahimineşşeytanirracim Bismillahirrahmanirrahim. Lâ ilahe illa Allah Muhammeden Resullah. Vakfı Mehmet ibni Tekkenişin Nacaklı Seyyid Hacı Mehmet Selim nusret sitarden Feran Hacı Bektaş Veli, Mürşidim Muhammed , babam Hazreti Ali

Üç yüz altmış altı yıl geçti....."

"Mansuroğlu Ahi Yusuf Sinan Zaviyesi

Ahi Çiftliği vakfı Obrucak, Bolvadin Çay Kadılığı ve Göl ve Adacık... Molla Ahmet üç altmış altı yıl geçti. Mehmet Balı. Üstadım Cafer Sadık, mürşidim Mu-

*hammed Mustafa, babam Hazreti Ali... Mehmet Balı dekakin...Nacaklı Seyit
Hacı Mehmet Selim nasara*

*Vakıfları:İncili Bük, Balı Höyük, Hoca Yunus, Yenici, Güllü Hark, Avlar,
Küçük Dumanlı, Kimlayık, Kaldırım, Kışlacık, Göl Pınar..."*

MANSUR OĞLU AHİ YUSUF SİNAN TEKKESİNDE GÜNÜMÜZDE AŞURE BAYRAMI

Tekkenin tekkenişini 10 Muharrem Aşure Günü'nden 3 gün önceden aşure malzemesinin tamamını Çay Belediyesi temin eder. Malzemeler buğday, şeker, pekmez, nohut, fasulye, üzüm, fındık v. s. oluşur.

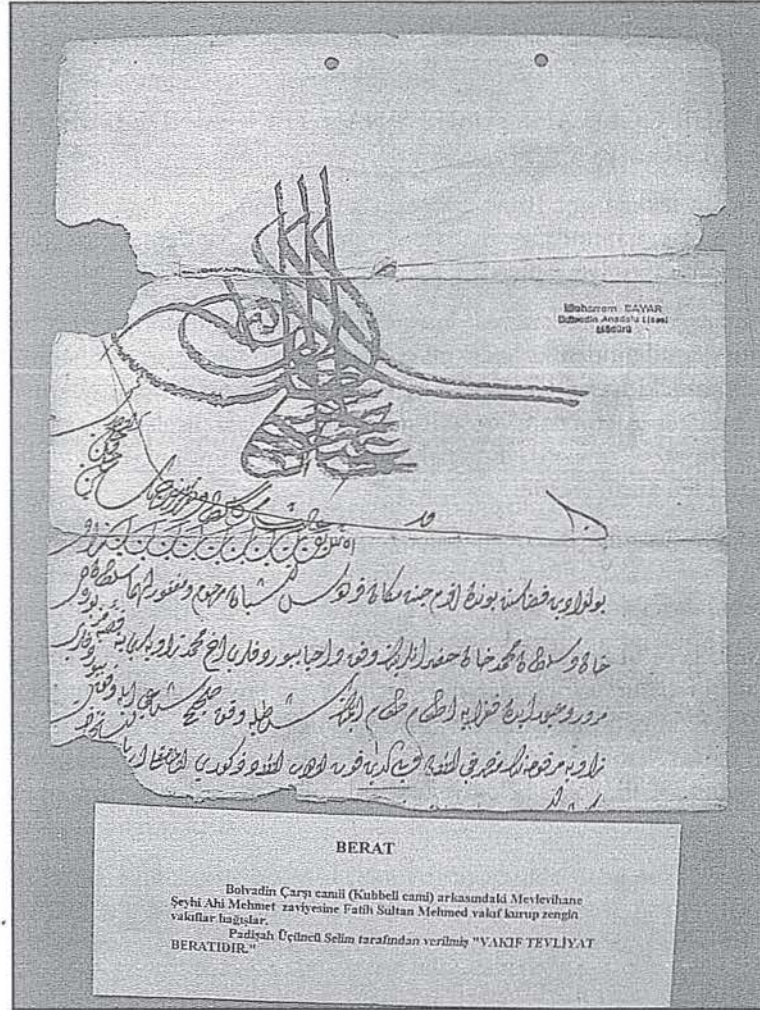
9 Muharrem akşamı kazanlar kurulur. Dev gibi ateşler yakılır. Bu kutlu ateş insanların gönüllerinden kirleri, kinleri siler, küsleri barıştırır, doslukları pekiştirir. Vücudundaki hastalıklara şifa olur. İnsanı arındırır. Sultandağlarını eteğine yakılan bu ateş Afyon'dan, Bolvadin'den Sultandağı ilçeleri ve köylerinden görünür. Bu ateş *Nevruz*'da Ergenekon'da yakılan Türk'ün yeniden doğuşunu sembolize eden kutlu ateştir.

Eskiden münadiler, şimdi Belediye hopörlerlerinden "*Ahi Mansur oğlu Yusuf Sinan Dedemizin selamı var. Hepinisi aşure yemeye davet ediyor.*" diye halkı aşure merasimine davet eder.

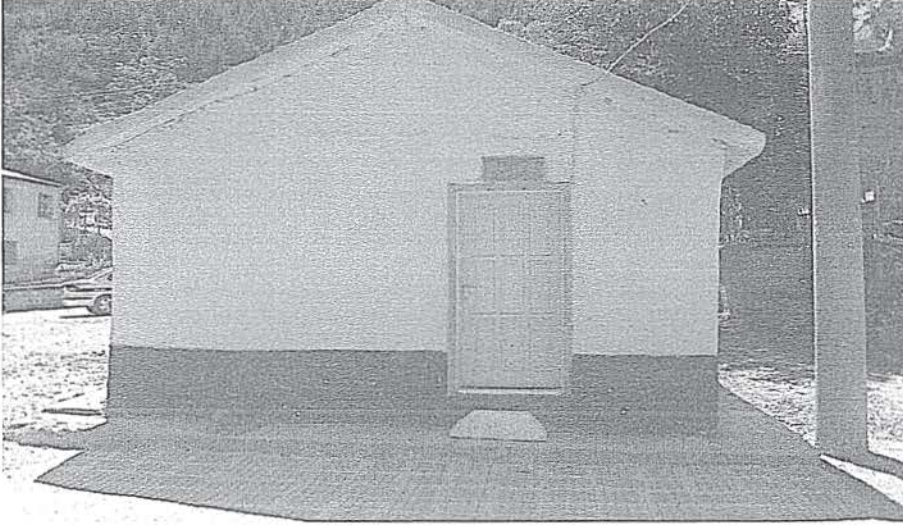
O kutlu gece bütün şehir halkı oradadır. Kar kış demeden erkek, kadın, çocuk oradadır. Önce mahallin seçilmiş en büyük amiri aşure kazanının başına geçer, kürekle karıştırarak aşure pişirme merasimini başlatır. Merasimi eskiden Tekke Mahallesi muhtarı ve Tekkenişin Kazım İnanç başlatırdı. Şimdi beldenin millevekili, yoksa belediye başkanları başlatır (Bkz. Resimler).

BELGELER / RESİMLER

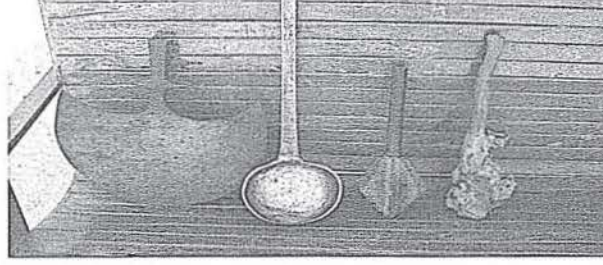
Resim 1: Sultan II. Murat ve Fatih Sultan Mehmet'in ihya ettikleri Ahi Mehmet Zaviyesine ait berat (Çevirisi: " Bolvadin kazasına bundan akdem cennet- mekan firdevs-i aşıyan merhum ve mağfur lehuma Sultan Murat Han ve sultan Mehmet Han hafıdanlarının vakf ve ihya buyurdıkları Ahi Mehmet Zaviyesi yine kasaba-i mezbure murur ve ubur eden fukaraya itaam-ı taam eylemek şartıyla vakf-ı sahih-i şer'i ile vakf buyurdıkları zaviyeyi merkumun mutasarrıfı olan Veliyüddin fevd olup evlad-ı zükuru olmağla erbab-i istikakdan....")

Resim 2: Çay-Tekke Mahallesinde Mansur oğlu Ahi Yusuf Sinan Türbesi

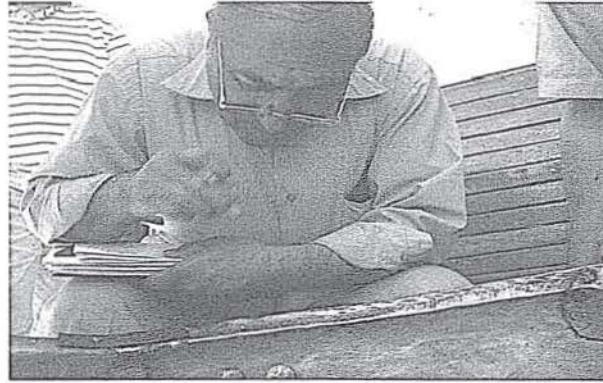
Resim 3: Mansur oğlu Ahi Yusuf Sinan Türbesinin içi.

Resim 4: Ahi Mansur oğlu Yusuf Sinan Tekkesi'ne ait teber, kepçe, gürz.ve şifa tokmağı. Sancak ise kaybolmuştur.

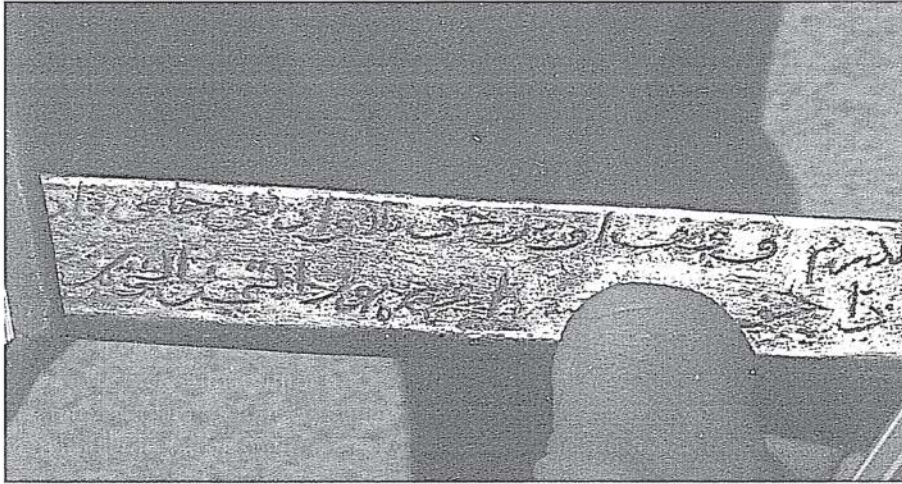
Resim 5: Dr. Muharrem Bayar aşure kazanındaki vakıf kaydını incelerken (Aşure kazanı kalaylanırken yazıların bir kısmı silinmiştir.)

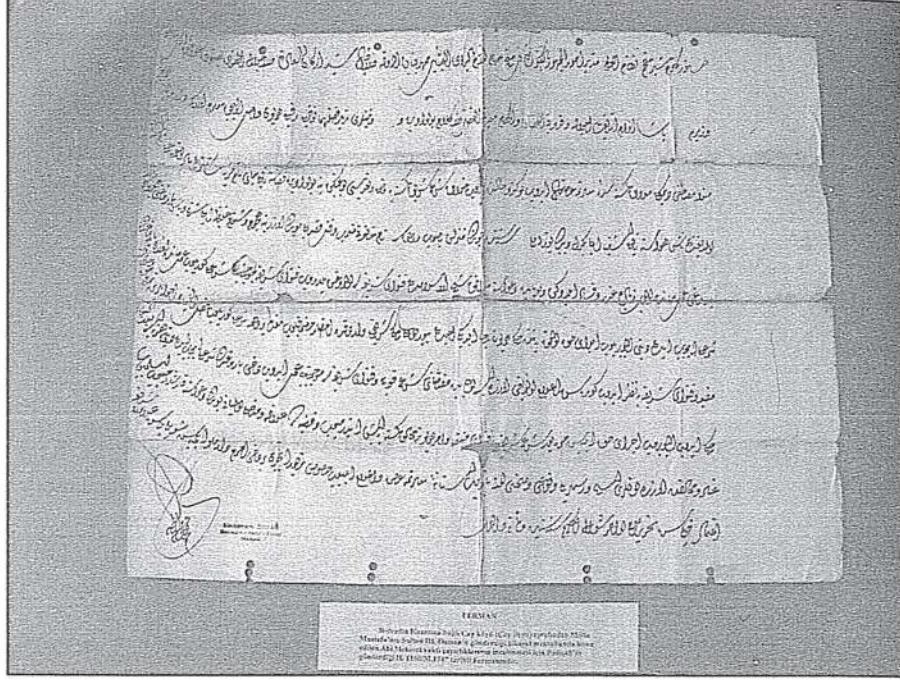
Resim 6: Dr. Muharrem Bayar Aşure kazanındaki vakıf kaydını incelerken.

Resim 7: Aşure kazanındaki vakıf kaydı.

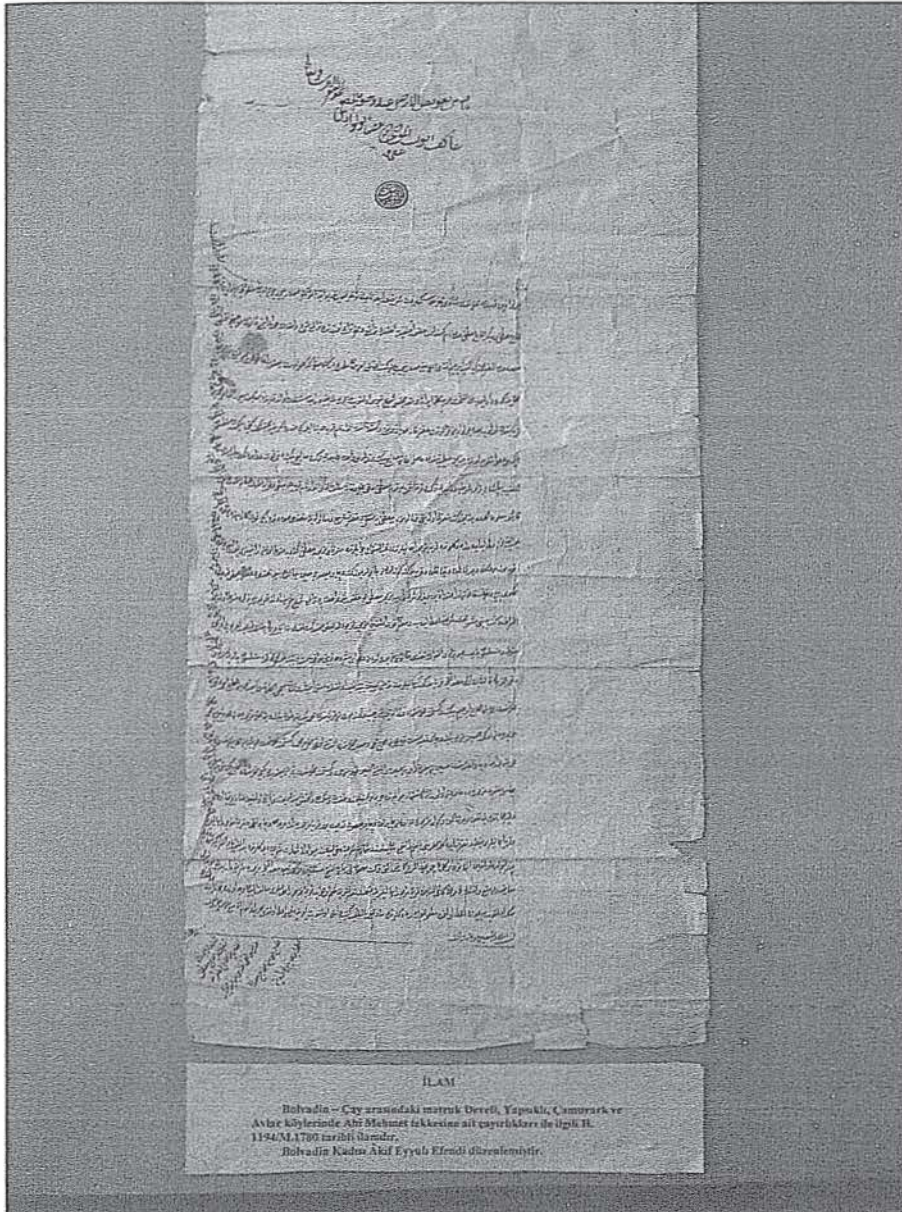
Resim 8: Aşure kepçesindeki vakfiyeden yakın plân.

Resim 9: 1740 yılında Eber Gölü taşar çevredeki köyleri yok eder. Sular çekildikten sonra arazi paylaşımında meydana gelen olayların düzeltilmesi için Çay halkından Molla Mustafa'yı (Bilecenoglu) Padişah Sultan III. Osman H. 1160/M. 1747 yılında bu fermenda vasi kılar.

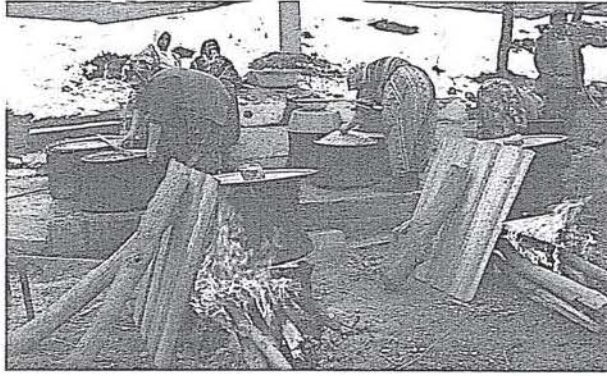
Resim 10: Sapında vakfiye yazılı aşure kepçesi kalaylanırken yazıların bir kısmı silinmiştir.

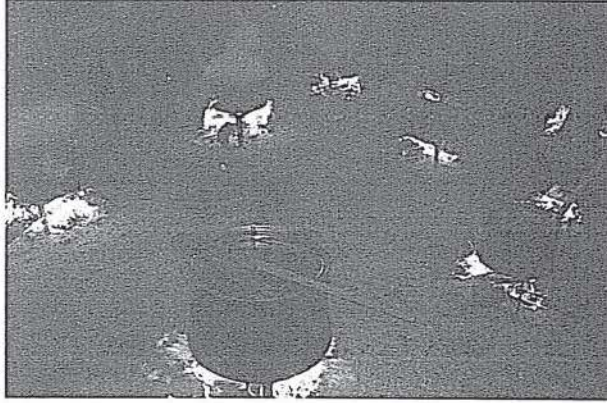
Resim 11: Eber Gölünün taşması sonunda kaybolan köylerin, sular çekildikten sonra vakıf arazilerin tesbiti (1780).

Resim 12: Şifalı olduğuna inanılan geyik boynuzu ile tedavi

Resim 13: Aşure kazanlarını ve malzemelerini imece usulü hazırlayan mahalleli kadınlar

Resim 15: Gece aşure kazanları kaynarken